

strænker en fast Ejendoms Værdi, f. Eks. ved at give Politibestemmelser, der indstrænke den fri Raadighed, Ejeren tidligere havde, paa en saadan Maade, at det bliver mere bekvæmligt at eje den. Altsaa, Konsekvensen af dette almindelige Forhold er, at Enken ikke maa drive Apoteket, og at den Apoteker, der bliver syg, skal fravige Apoteket. Det er ogsaa af Hensyn til, at han selv skal forestaa Driften, at det er bestemt, at han skal bo paa selve Stedet. Det var Genstand for Forhandling i Kommissionen, hvad man her skulde sætte. Der var et Medlem, der foreslog, at der blot skulde staa: i Kommunen. Jeg anser det ikke for tilstrækkeligt. Til en vis Grad hører det til de underordnede Spørgsmaal, og det har for Resten ikke stort at sige, hvad man i saa Henseende bestemmer, naar det overlades til Ministeren eller Sundhedskollegiet at dispensere. Men Bestemmelsen er indført i Lovforslaget for at staa fast: Du har selv at drive dit Apotek! Naar man saa har spurgt, hvad det vil sige at drive et Apotek, turde der ikke være Grund til her at komme ind paa det; det skal nok Sundhedskollegiet lære vedkommende. Men altsaa, herfor er det, at denne Bestemmelse er kommen ind, at han skal bo paa Stedet. En Konsekvens deraf er, at der ikke mere maa oprettes Hjælpeapoteker, men allerførst har Bestemmelsen den store Konsekvens, at man ikke maa bortforpagte. Dette var den store Konsekvens af, at Enken kunde blive ved Apoteket, thi kan hun ikke selv drive det, saa kan hun bortforpagte det, men kan hun gøre det, maa Apotekerne ogsaa selv kunne gøre det. Dette er noget, som ikke mere maa ske, og det vil ubrydeligt medføre Privilegiets Fortabelse, hvis Manden gaar hen og gør det. Naar man har vist, at man ikke vil drive sit Apotek, skal man kvittere det. Derhen hører ogsaa Bestemmelsen om, at Hjælpeapoteker skulle forsvinde. Disse ere komne frem som i og for sig gavnlige Institutioner for vedkommende Egn, men det har jo senere vist sig, at de benyttes som Salgsobjekter. Skal vedkommende selv drive Apoteket og bo der, kan han imidlertid ikke have to Apoteker, men kun et, og han kan saa heller ikke have et Hjælpeapotek. Der var dernæst et æret Medlem, der gjorde en Bemærkning om, at man da vilde miste den Udgang til billig Medicin, man tidligere havde haft. Nej, det vil man ikke. Sagen er, at de Hjælpeapoteker, der nu ere, ville om kort Tid blive selvstændige, og skulde Forholdet blive det, at de ikke kunne bære sig, har man jo Hensigten til Subventionsapoteker. Disse ere ogsaa en Konsekvens af Princippet her, og

noget nyt, som man ikke har haft tidligere. Og hvorfor har man ikke haft dem tidligere? Fordi jeg tvivler om, at Rigsdagen vilde have været meget tilbøjelig til af Statskassen at give Penge til Subventionsapoteker; en af Fordelene, man har naaet ved at faa denne Fond, er netop, at man vil kunne faa saadanne oprettede. Igenem Fonden har man Midler til at oprette Subventionsapoteker. Lovforslaget opstiller det ganske vist som noget undtagelsesvist at gaa til denne Foranstaltning, og det maa jo i Virkeligheden ogsaa være saa. Ordentligvis bør et Apotek kunne bære sig, og kun under særlige Omstændigheder bør man oprette Subventionsapoteker, ellers vil Fonden ikke kunne staa til. Forslaget indeholder endvidere en Del andre Bestemmelser, saaledes bl. a. om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Konkurs, og i § 9 om Medhjælp. Man har været misfornøjet med § 9, baade dens første Medlem og dens sidste Medlem, og til min store Forbavselse er det det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Nardam), som har været misfornøjet paa disse Punkter. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem vil finde ret mange Læger, der ville sympatisere med hans Opfattelse her eller godkende den Stilling, han indtager, naar han siger: Hvad vil det sige, at Lærlingene ikke maa deltage i de vigtigere Forretninger? De skulle da ogsaa bestille noget, og det gør ikke saa nøje, om de deltage i Recepturen; det kan man godt lade dem gøre; Hovedpunktet paa Apoteket for Lærlingens Vedkommende er, at han lærer noget, og det sker bedst ved det store Ansvar, han har med at passe nøje paa, at der ikke bliver begaaet Fejl. En saadan Fremgangsmaade kan imidlertid blive meget skæbneyanger, idet let Mennekeliv derved kunne gaa tabt. Paa ethvert Apotek skal der efter Forslaget være een eksamineret Medhjælper, og med Hensyn hertil gjorde det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) en Bemærkning om, hvorfor Apotekeren, naar det var et mindre Apotek, ikke kunde drive det alene. Hvorfor skulde man have to eksaminerede Personer paa det samme Apotek? Ja, det fordres simpelthen af Hensyn til Publikum. Apotekeren kan jo ikke være til Stede i alle Døgnet 24 Timer; men der skal kunne laves Medicin til enhver Tid, efter Omstændighederne endog ogsaa meget hurtigt. Der skal dog hviles og spises, og det kan jo ogsaa indtræde, at Apotekeren bliver syg eller er fraværende. Af alle disse Grunde skal der være en eksamineret Medhjælper. Jeg maa i øvrigt sige, at det er ikke noget nyt, det er ogsaa Reglen nu.